

Түпе төттөм төтхемпе

(калав)

Эх, қав этем йালи-йәрки!.. Аңстан тупәннә-ши, кам шутласа қаларнә? Выльәх-чәрләхе ав ысын ятне хуратпәр. Теме пәлтерет ёнтә ку. Чәрә чунә кил хүшшинче хайсемпе пәр тан пулнине кәтартасшән-ши хүсисем? Ана ачи-пачи пек юратса ўстернине, тәванә пек хисеплесе пәхнине пәлтерет-ши җакә? Тен, чанах та җапла, анчах Маруң-Маруңка хайне юратнине те, хисепленине те туйса кураймарә-ха. Ячә те әнсәртран җакланчә те...

Кил хуци Лява картишне тухрә те тарәха-тарәха қашкәрашма пикенчә: «Маруң! Маруң! Аңта эс, каяннай?» Татташах չухатать вәл арәмне, ир те, каң та шыраса хашкәлать вара. Пурәнаймасть тетәр-и пәччен? Ҫук қав, пәртте апла мар. Мухмәрә кастарать — акә мән канәц памасть.

Арсын картлашка вәчне анчә те сассине тата хәпартре: «Маруң теп! Маруң!..»

— My-y-y! — хирәç пырса тәчә тин چеç урисене тәнкәр тытма тытәннә пәрушка, күршәрен темиçe күн каялла түяннәскер. Пач пытартасәр қаласан, түянман та-ха, улаштарнә — уйри пахчапа: сакәр соткә չәре вунә չулләхә панә, хайсем пурпәр юхәнтарса яратчәс қана. — My-y-y! — Күршисен ёни вәхәттра пәруламарә, җава тухаспа тин, җакә шиклентерчә вәсене, җавәнпа унран хәпрәç мар-и, ара? Теме систернә пек пулчә выльәхә йәркәрен тухни.

— Кай-ха кунтан! Сана чәнмен эп. Эс Маруң мар вәт, — аллисемпе халаçланчә Лява. — Маруң теп!

— My-y-y! — ҹине тәрсах тем систересшән пәру.

— Эсә мар, арәм кирлә мана. Аңланмастән-и?

— My-y-y!

— Пәх-ха әна, Маруң теме те ҹук — ҹәварне караты, — пәру сәмсине тәртеп-тәртеп яраты кил хуци. — Кай кунтан!

Пәрәнашән мар чәрчун.

— Тепәр тесен... — алне сулса пүртэ каялла кәрсে кайма хатәр Лява. — Маруң ячә килешет-им сана? Маруң ятлә пуласшән-и?

— My-y-y!

— Ну, юрә эппин. Пул! Маншән ик айкки те тәвайкки... Маруң тәк Маруң. Тен, икә Маруңран пәрин уссине курәп? Э? Мәнле?

— My-y-y!

— Ҫитә, кайса вырт. Ят хутәм — урах нимән те ан кәт манран.

«Мәнле ан кәт? Хәв кәтетән-çке... Сан چең әш хыпать-им? Ман та ёғес килет. Лартса парасчә қаштах шыв, — теесшән әнтә пәрү, анчах ын чөлхине пәлеймест. Пәртен-пәр сәмәх چең әваренче: — My-y-y! — Мәскәннән тә тарәхуллән тухаты вәл.

— «Мур» тетән-и эс тата мана? — хаярланма тытәнаты Лява. — Юраты пәр сәмәх چең пәлен: «мур» та «мур».

«Хәвән сәмәху вәл, ман мар, эп тә мур саншән, араму та мур. Санран вәренмерәм-и?» — темелле тә пәрушкан. Ҫук ҫав — этем мар вәл, әңстан үңса парайтәр хуйхи-сүйхине мухмәрла арсынна. Ачашламалла ўна, йәпатмалла, юратмалла, вара, тен, пәр чөлхе тупма та пулә.

Резинки пушанса кайнәран ана-ана ларакан йәмне турта-турта хәпартать Лява. Шәлаварне иртепех тәхәнса курман, кутән-пуçән сәнкәлтесе չүрет кунәп: урама тухса пәхмашкән сәлтав тупәнмарә. Арамне шанма хәнәхнә та, халә тә вәл пуш алапа таврәнмасса кәтет. Түсемә пач пәтрә әнтә: «Күрәнмасть-ши Маруң килни?»

Арсын тарән калушәсемпә ләкәштата-ләкәштата кивә хапха патне չитрә. Чирлә ын пек хәйәлтата-хәйәлтата, չурәк саслән чөриклесе үçалчә аләк. Каң сәмә չапнә урамра никам утни тә күрәнмасть. Лач сурчә Лява тарәхнипе, хапха аләкне хыңран шанлаттарса хәварчә: «Тәнче хәрне չитрә пуль, йәксәк. Сәтәрәнсе килет ак әвар үсайми, ләнчәр-ләнчәр кәлеткине суллантарса...»

— My-y-y! — арсынна шелленән илтәнчә пәрү сасси.

— Макәр ҫав, макәр. Кирлә мар эпир ўна иксәмәр — эс тә, эп тә, — хәйне ытларах шелләт арсын. Ним уссисәр таврәнмалла Ляван каялла.

Хапха аләкә хытә չапәнса չекәлне сиктерчә тә тепәр хут каялла тапса үçалчә, унтан каллех хупәнчә, анчах вайсәрланчә тә питәрәнсе չакланаймарә. Юпа չумәнчи չурәкран тәвәр картишне урамри хунар չути сәрхәнса кечә.

«Пәх-ха, такам пур пулас унта, манпа күң хәсмелле выляшшән...» — асәрхарә тин چең چәнә ят илнә пәрушка. Шикленерех ҹенәкелле қаштартатакан хүсине пәхса илчә. «Хәвәртрах, хәвәртрах кәрсө չухал», — ваккатас килчә ун. Пурпәр хәюләх չитерсе хапха патне пычә, асәрхана-асәрхана չурәкран мән күрәннине тәпчеме пикенчә. Малтан сулахай күчәп, унтан сыйтәммипе сәнарә, анчах нимән тә ўнкараймарә. Хәрәх күспа ют тәнчене епле ўнланән? Сәмса шәтәкәсене выляткаласа пәхрә тә — темәнле иләртүллә шәршә иләртсе кәтәкләрә вәсене. Лява пирки мансах, вәл пүртне кәрсө չухалнине асәрхамасәрах, пәрү хапха аләкне урипе тәксе пәхрә, мәшлата-мәшлата сәмсипе хирме пикенчә. Ак тамаша, парәнчә хайхискер, пүс кәмеләх үçалчә! Хытәрах хирәнсе ярса пусрә тә Маруң — չур күлепи урама тухрә, тепәр утәм турә тә — тәвәр картиш тыткәннәнчен хәтәлчә. Ҫүлелле кармашрә, сыйтәмалла-сулахаялла չаврәнkalарә. ўна иләртекен хунар вәсен

умёнчи юпа тăрринчен мар, кўршесен енчен çутатать-мён, хай патнелле илёртрэ вăл ку таранччен асăрхаман чуна. Анчах юпа патне çитмесёрех чаранчё пăру, урамалла виçе пысак чўречерен çута сапакан çурт патнелле пăранчё те тимёр юпаллă çене хапха умне пырса тачё. Çак килтен тухнă-çке вăл! Манма ёлкёреймен ѣна! Епле манăн: ёçчен хресченен хăтлă хуçалăхэнче, унăн ѣшине туйса çута курнă мар-и, ара?! Анчах темшён тăван килтен уйăрчёç-çке ѣна, юханчак кўрше ёсатрёç... «Ытлашши çавар пултам-ши? Хаклă çыннамăрсене юрама пёлмерём-ши?..» — тенешкел кускаласа тачё пăрушка. Пёчёк алăка сăмсипе тेरтсе пăхрё, хапхана урипе шакăртаттарма хăтланчё — çук, тавармалла ёсатман ёнтë ѣна юта. Эх, тупса пачёç те хуйхă-суйхă. Паян кунччен йёркеллë ят хураймарёç тëк çене хуçисем, ыррине кëтмелле-и вëсенчен?..

— Ай-уй, пирён пăру мар-и кунта? — илтёнчё тăрук юнашар хĕрапам сасси. — Мён туса çўрен кунта? Кам кăларса янă сана? Ах, çав Лявана! Нука, чуп-ха киле! Эп сана! — аллинчи пatakpa хамсарчё хĕрапам. Пatakne вëшле йытăсенчен асăрханас шутпа килёнченех йăтса тухнăччё-ха.

Шарт сикнён чалт сиксе ўкрё пăру айăккинелле, айăпне туйса илнён пăранса тарма васкарё. Анчах килнелле мар, урам варринелле тапăртаттарчё. Хĕрапам хыçран чупанçı турё, ёлкёрчё-ёлкёрчех — пўлсе хучё выльях çулне:

— Тартап сана! Ах, каяннай! Киле çит-ха! — урмаш сасă ян кайрё урам тăрăх.

— Maryç! Maryç! — илтёнчё тăрук кил енчен Лява сасси. Ларайман арсын пўртре, каллех сëтëрёнсе тухнă.

— Мён кăшкăран, кунта эп! Хуп çаварна, — пўлчё самантрах хĕрапам. — Уç алăка, пăрэн унтан!

— Сана мар эп... Пăру тухса тарнă!

— Эппин мён ухмажёшён ман ята çухăран?

— Пёр эс анчах Maryç-им?

— Пăрушу Maryç пулса тачё-им, катак? Кикен çирён-им?

— Хăв кикен çине эс!

— Ытлашширех павра-ха! — туйипе юнарё хĕрапам. — Пăрэн унтан!

Иккён аран-аран хўптёрлесе илчёç пăруша, хăваласа кëртрёç-кëртрёçех ѣна, тăвăр картана хупса хучёç.

— Ну, кала-ха, мён шутласа тупнă эс? — хашка-хашка ыйтрё арэмĕ Ляваран.

— Мён пирки эс?

— Пăру пирки, ячё пирки...

— Мён шутласа тупнă? Шутласа тупман, хай йышанчё... — айăпа кёнен тўрре тухма тачё упашки. — Maryç тесенех сас парать, килёшет эппин ѣна...

— Эс манран мăшкăлласшан-и? Эп уншан ял тăрăх чупса çүреп, вăл пур... пăруна ман ята хурса ларатъ...

— Эп мар, унченех çав ятлă пулнă тет вăл... — суеçтермелĕх ăс çитерчĕ Лява.

— Чăнах-и? Хайсенчен кайса ыйтрăн-и?

— Эс ыйтасса кëтмелле-им? Хăвăн малтан ыйтмалла пулнă.

— Эс мĕн... Эс мĕн айăплан мана? Эп илсе килнĕ-им ăна? Ятне те хăвăн малтанах ыйтса пĕлмелле пулнă... — йăвшланса пычĕ Maryç. — Юрĕ эппин, Maryç тăк, Maryç... Çук, Maryç мар, Maryçка пултăр.

— Маншан пурпĕрех — Maryç та лайăх, Maryçка та каять.

— Çын манран култăр кăна... Вара-и?

— Юрĕ ёнтĕ, лăплан. Курăнĕ унта... — Чи кирлине хăвăртрах ыйтмалла Ляван: — Тупса килтĕн-и эс? Кăларса пар-ха, вилеп вĕт. Ати пурте хăвăртрах...

Урăлса çитсен Лявапа Maryç пăру ячĕ пирки сăмах та хушмарĕç, яланлăха Maryçка пулса юлчĕ хайхискер. Анчах ят хуни унăн пурнаçне пĕртте улăштармарĕ. Пăруласа та курчĕ Maryçка, сĕтне те антарать, пурпĕр хăйне ачашласса, юратасса кĕтсе илеймест. Пурăнkalать çапла выçăлла-тутăлла, ыра курмасăр. Пĕртен-пĕр савăнăçĕ те — Ляван касу пăхма черет çитсен! Калча çине, клевер е люцерна уйне кĕрсе кайсан та чармасть ăна хуци, кăпенесрен те хăрамасть. Йăра курать вара Maryçка, тав туса сĕтне те ытларах антарать ун чухне. Анчах урăх кĕтүçĕсем усал çав: ытти ёнесенчен уйрăлма памаççĕ, хăваласах тăраççĕ. Лява черечĕ çĕнĕрен çитиччен тĕмсĕлмелле ун, апăршан. Ирĕксĕрех чăтмалла кил хуçисем ăна мана-мана хăйсен хуйхи-суйхипе нушаланнине...

Акă Лява каллех пĕччен. Арăмĕ ёнине сума мансах таçта çўрет. Тĕттĕмленсе те çитрĕ ёнтĕ. Maryçka çилли карăнса тулнă, туртса ыратать. Ăна сума-и, кил хуци витрепе шыв лартса пама та тавçăраймасть, картишне туха-туха пĕртен-пĕр юррине ёнĕрлет:

— Maryç, Maryç! Ăçta çўрен эс?

— My-y-y! — аса илтерет хăйне ёне.

— Шăплан-ха эс, урăх Maryç кирлĕ мана, — чёрчуна мĕн асаплантарнине туймасть арçын.

Урама та тухкаласа пăхрĕ Лява, уssi çук: курăнмасть арăмĕн мĕлки. Ёни макăрнине вара хăлхана та чикесшĕн мар.

Хуçi урама тухмассерен Maryçka ун хыççăн утать, анчах алăкран кăлармасть ăна арçын, хăмсаратъ, хăвалатъ. Хуçi пурте кĕрсе çухалатъ те, картишĕнче пĕччен юлатъ ёне, канăçcăрланса урлă-пирлĕ кускалать. Хапха патне пырса кил хуçi хĕрарăмĕ таврăнасса кĕтет:

— My-y-y! My-y-y!...

Лява урама чупрё-чупрё те хапха алăкне çаклатма мансах кĕрсе çухалчĕ. Maryçka самантрах сисрĕ çакна, чupsах пычĕ хапха патне. Тăхтамасăр мăйракипе хире-хире усрĕ алăка, хĕсĕнсе тухрĕ. Тăвăр картишĕнче тĕмсĕлнĕ хыççăн анлă урам хуси пек туйса илчĕ хайне: хăвалакан-хăмсаракан çук, никам та кăшкăрса хăратмасть, хăть сылтăмалла ут, хăть сулахаялла лĕпĕстет... Ирĕкре Maryçka, ирĕклĕхре! Эх, çилли ытла тулса çитнĕ-çке, канăç памасть, туртса ыратать — сутарасчĕ ёна, ёмтересчĕ пĕр-пĕр пăрушкана. Пулинчĕ хайен пăрăвĕ, тен, нушаланма тивместчĕ, анчах упраймарĕ-çке. Çук, вăл хăй мар айăпли, кил хуçисем ёни пăруласса пĕле тăркач таçта кайса çухалчĕç, пĕчĕк чун çут тĕнчене килнĕ-килмен шăнса хытрĕ...

Урам варринче чарăнчĕ Maryçka, унталла-кунталла çаврăнкала-çаврăнкала тăпăртатса тăчĕ: кўршисен умĕнчи юпа тăрринчи хунара такам çутма ёлкĕрнĕ, пĕртен-пĕр вăл кăна çутатать, ыттисен лампочкисене ачапча çемĕрсе пĕтернĕ, çунса кайнисене улăштаракан тупăнман.

Çутă еннелле туртăнчĕ Maryçka. Юпа патне çитсе ун тавра утса çаврăнчĕ, хăш енчен еplerex шăршă-маршă килнине туйма тăрăшса мăш-мăш тукаларĕ. Сулахайра тахăшĕ çулçă-куräкпа выльăх апачĕ пĕçернĕ курăнать — сăмсана илĕртсе кăтăклать; сылтăм енчисем çेरулми ўшаланă пулас, çил кăшт унталла пулин те тутлă шăрша çĕнтереймест. Мал енчен те сăра, те аншарли пăтти илĕртсе кăтăкларĕ ёне чунне — юлашкисене пĕр-пĕр хуça кăмăлне çемçетсе чăхха-чĕппе сапса панă ёнтĕ... Туянь çав ёне сăмси, теме те уйăрать. Сăра-сăмакун пăттине вара нимĕнпе те пăтраштарас çук Maryç-Maryçka. Самаях тутанса пăхнă ёна, витре туллиех. Хуçисем пĕррехинче хаяр шĕвекне юхтарса илнĕ хыççăн валашкинчи шుсе кайнă хутăша сивëтме урăх савăта пушатнă та лаç алăкне питĕрмесĕр хăварнă. Ыр курмалăх çитрĕ Maryça! Күпĕнсе каймаллах чыхса тултарнă çав хырämne. Лявапа арăмĕ картиш тавра хăваласа темĕн чухлĕ чуптарчĕç апăршана, тăраниччен патак çiterchĕç. Те чухласах хăтланчĕç, кам пĕлет, çапах та вилĕмрен хăтăлса юлчĕ ёне. Хуçисем ун чухне мĕн кăна каласа хăртмарĕç: «Ma илтĕмĕр сана? Кирлехчĕ-и эс пире? Ырăскер пулсан йۇнĕпе паратчĕ-и сана кўршëсем? Вëсем пекех çăткăн эс! Тăрантарса çiteres çук. Пуçна çиесчĕ пĕрех хут...»

Тăратăк ака халĕ Maryçka ёлĕкхи килĕ патĕнчĕ... Ирĕн-каçăн иртет-çке ун умĕпе, малтанхи хуçисене куркалать. Ырă çынсем пулас вëсем: тепĕр чухне ачисем çăkăр чĕлли хыптараççĕ ёна. Паян пĕри те курăнмарĕ, ачашлакан тупăнмарĕ. Кĕтсе тăни те кăлăхах, тинех тухас çук урама: кĕç-вĕç çывăрма выртмалла. Ёшенчĕç пуль çав çынсем, канма вăскаççĕ ёнтĕ...

Э-э, çук, çывăрасшăн мар курăнать хăшë-пĕри. Такам çывхарса килет ав. Катăк Митюк мар-и? Çавах, чăн та çав! Лайăх паллатă ёна Maryçka: Митюка чылайашĕ хайен

черечेң қитсен касу көтме тара тытаты-иц. Тутлә апатпа сыйласа астараңшың те әна, катака, хаваспах килешет хайхискер. Нумай кирлә-им әна, ниңта ёслеменскере, каччаш үзүнне қитнәскере?.. Ашшә-амаш шең те ёмөрне килте ларса ирттерет те... Ёлек те, колхоз-совхоз вাহаттәнчес, ёң куне пухса курман, нимерен нимене ёренипек ырлахнә. Ача укципе ытларах ырлахса пурәннә мар-и ңиче ывайлпа хәр չуратма әс қитернәскерсем?! Хайсем халәхпа пәрле тар тәкма хәнәхаймарәң те, ачи-пәчине йәркеллә ёслеме вәрентессе көтмелле-и?

Қитмен пурнаң ватти-вәттин аллине күкәртать. Митюк та ав, аслә ывайл, патшаләхәнне, халәхәнне, күршигенне хапсәнса ўсрә. Ал айне лектәр چең урлә-пирлә выртакан әпәр-тапәр — самантрах Митюксен килне күсать. Лекмесен... Хай шәршласа ёрет вәл. Килтен-киле, урамран-урама... Пәр-икә пуленке те пулин йайтса таврәнатын коччаш. Тепер чух тутлә тәлек куракансем патне хүмә урлә каңса тәрәслеме те ўркенмест: шаршанри вутта пәр-икә җеклем хайсендарайне күсарать, хәма-кашта таврашне җаклатса таврәнаты... Маруңкана күрентерсе курман-ха Митюк. Күрентерме-и? Вакар патне те икә хут валах җаватса кайре: кил хүсисем хайсем вай ңитереймерәң те күршә коччине пүсәнпрәң — ыр литр шантарчес. Турра шәкәр, иккә чуптарсан пәрре пәтәленчә ёне... Касу пәхнә чух ыр туман-и тата Митюк? Ҫук, хай те ырә курна, тәватә ураллә тусесене те савантарна: көтүңшә патне сайра пәрре такам арәмә қантәр апаче җеклесе пыркалать, коччаш вара қашт-кашт ырткалать те хәрапама җаватса вәрман хүттине үзүнләт... Выльях-чәрләхе пурпәр мар-и? Ҫаран уттипе, сәтеклә калчапа хырәм сарма ан чарччар چең! Тем пек тав тумалла та Маруңкана, майне чухлаймасть-cke. Меллә самант тупанмарә-ши тинех?

Маруңка темиңе утам турә тә чарәнчә: Митюк ун патне хай пырса калаканччә-cke, ачашлакаланччә... Катак тәңшә тә коччана ынсем, вәсем әнландах калаңаңшы-ши? Выльях-чәрләхе пит юратать-cke вәл, кашни чәрчунпа калаңма хатәр. Маруңкана ачашланә чухне те әна пәчек ача вырәнне хұрса мәнле кана ңепең сәмах тұпса йапатмасть... Анчах халь Митюк әна палласшан мар, ум картисем құмәпен йапшанса таңта васкаты. Пәхмасть те мәскән ёне еннелле. Ют күс умне курәнашан мар курәнаты, вәрттән ёңпен ёрет ёнтә. Эх!..

Митюк хайне курмаш пулни Маруңка кәмәлне хытада тиврә: пәрне кирлә мар вәл, теприне...

Тепер тесен... Маруңка иреке тұхрә тәк ун мәншән ынсени пүсәнпес үрәмелле? Сывлас қәкәр тулли үңә сывлашпа, кантарас чуна мән тәвас килдине туса! Сывлаш шең вара мәне тәратты?! Үңә, тутлә: ыважири вәрманпа үйри калча шәршине ял тәрәх сапалать урам вәсәнчен вәрекен ләпкә ңил. Йәкелтет, иләртет — никам чарман чух хүсаланса курма чөнет...

Чান та, чаракан չук-չке Maryçkäna. Xäçan пулна ун пекки? Ма вахата сая ярса тăпăттатас пĕр вырăнта? Малалла, эппин, малалла!

Анчах ёне пёр-ик пўрт умёнчен иртме кана ёлкёрчё — каллеҳ қын тёлне лекрё: Варпам Варварисен хапхи шалт турё те — сикрё тухрё ун тёлне те Җтаппан, те Митрахван.... Ёстан пёлтёр Маруцка қынсене ятран? Пёччен хёрапам кунён-çерён тёрлө арсынпа сара-эрехшёнек, вак укçашанах вырән қинчен тামасар ашканса пурәннине те чухлас չук. Пёри кёрет, тепри тухатъ... Епле чухлатар ёнтё хайне չулталакра пёрре чуптарнипек лапланаканскер?

Арсын Маруцкана асăрхамарĕ те, урам урлă каçса хирĕç çурта кĕрсе кайрĕ.

— My-y-y! My-y-y! — макәрмалли кәна юлчө ёнен, Хытах тухаймарә сасси, мәскәннән илтәнчө: хүсисене çеç мар, пәт-пат күс тәлне лекекене те кансәрлет-мән вәл. Эппин унталла-кунталла пәрәнкаласа хәйне ўнланакана тәл пуласса шанни кәләхах. Хәвәртлатмалла уттине, никам çук çәре — ирәкләхе! — ваккамалла. Ирәкләхе ав çывхарсах пыраты — ял вәçне тухмалла та çул юппине çитмелле, унтан е аслә çул урлә каçмалла, е пәрәнса çумәпе утмалла. Çывăхрах — ырлăх: вәрман, çаран, ёшне, юнашарах пёве...

Малалла васкиччен Маруçка хыçалалла — килĕ еннелле — çаврăнса пăхрĕ. Тен, кам та пулсан хыçран чупать?.. Çäkär чёллипе илёртсе таврăнма йыхăратъ?.. Ятран чёнсে, çепеççen-çepëççen йăпатса ачаşлама шантаратъ?.. Çук унта никам та, хапха алăкĕ уçалса хупăнни илтĕнмест, паллакан мĕлке курăнмасть...

«Їорѣ эпин, каçарәр мана, айәп ан тәвәр», — тенән пүсне уха-уха утрә ёне уялла. Тек хәйне никам чәрмантармасса шаннәччә те, урам варринче ларакан мунча пурى ашәнчен пашал-пашал, машал-машал туни тытса чарчә. Ытти чухне — ирпе-и, каçпа-и — сурәх-така пухәнакан кунта, пура җумнә купаланә çäка каштасен хуппине кашласа тапартатакан... Пура патнерех пычә Маруцка, аләк валли каснә пушә вырәна пүсне чикрә... Шари сухәрса ячә пура кәтессинче арсын хүттине хәсәннә хәр.

— Кай кунтан! Кай! — хайсен төлне усал-төсөл пырса тухнан халацланчө каччä.
Унтан ўнкарса илчө тө кашт йавашланчө: хыçран сыхлакан та, хёр ашшё-амашё тө мар,
чёлхесөр чёрчун кансёрлесе çүрет савнä-савман машара. Эппин хäрама кирлë-и? Хёре
ытамран вёсертме салтав çук, ўна, тин кана хыпалама, чуп тума ирек панäскере, алран
вёсертмелле мар. — Ут, ут малалла... Туп хäвна валли ху текки.. — Хёре çумнерех
çупäрларë каччä, ытамири пикепе кана юлас килчө ун.

Ҫамрәксене кансәрлесе ҫүренине әнланчә ёне. Пәрәнса утрә. Урам вәçне ҫитиччен те пүçне ҫеклемерә тек. Пётәм ял хыңса юлсан тин этем нуши-тертәнчен хәтәлнине туйса илчә вәл: ҡашкәрса хәратакан, хәмсарса хәвалакан, күсран пәхтаракан сүк юнашар.

Саванса тапса сикмелле ёнтө ун унталла-кунталла, никам чарман чух калча уйёнче, çаран çинче ыра курмалла... Çук çав, сўрек кәмәл сёвёрлесшён мар: хай никама та кирлө марри пусмәрлать ёнене. Ёлекхи пәрушка та мар Маруцка тапса сикме. Темрен ытла вара силли, тулса çитнәскер, чармантараты: кәс-вәс çуралса каяспа пёр, чупнә чух енчен енне çапкаланипе ашаш сёт тумлама тытәнә тата...

Ләпкә çил ваштартатса илчө те уча сывлыш çупәрласа илчө ёнене. «Ан кулян, эс пәччен мар. Манса кай хуйху-суйхуна, кил пирён ытама... Пирёнпе выля та кул, йапан...» — иләртнән ачашларә пит-куçне. Тутлә шәршә илсе килчө те хайенпе пёрле выльях чунне ѹәкәлтесе вәрман еннелле вакатрә. Пёлет Маруцка, туяты: унта — чан-чан çатмах, унта — ирек, унта — вәл хай хуça! Пёртен-пёр чармав چеç умра — аслә çул. Инче мар, юнашарах, ун патне çитсен урлә каçмалла кана... Пуш-пушах вәл, кунәпе шав-шав кәрлевәнчен ѹаләхнәскер канаты. Маруцкан чармантармах тивет ўна: тавра кайса çүреймә, хәвәртрах уйралмалла яләнчен. Йитти чухнеки пек ум пўлсе çырма хәррипе хавалакан кәтүçесем çук, эпин ваккамасәр түрремәнхе утма юраты. Çул хәрринчи шанар курәк иләртмест ўна: тусанлә апатпа çавар тутине ярса тәрә-и?! Ешәл вәрман кәтет, унти ырләх йыхарать.

Çул юппине çитсе таче ёне. Шикленме пәрахса хуça пек хәпарса таче аслә çул çине. Шакәр-шакәр шакәртатрәç урисем, ташша яма хатер тейен Маруцка. Пуçне уха-уха, хүрине сулла-сулла сиккелеме хатер вәл. Эх, йавырланса çитнә силли кансерлеть çав, ыттинчен... Тахсанах малалла тапса сикмелле те... Пёве хәрринелле, симес вәрман хүттине, сёткен калча пуссине... Шанчакне çухатас килмесер таван киле еннелле çавранса пәхрә Маруцка: çук, каялла ченсе иләртекен курәнмасть, сас памасть. Йитти шав-шава илтмест хале чөрө чун, аслати көр көрлесен те сисеймә вәл. Каçхи тәттәмре пёр тикәссен шахарса килекен «васкавлә пулашу» машинине асархать-и вара?! Машинара ларса пыракансен те күчे витерех мар: тухтәрсем мар вәсем, сунарçасем, төрөсрөх каласан, браконьерсем, кунәпе вәрман тәрәх ним уссәр чупнә-чупнә та ёнтәркенә. Шоферे та кәс-вәс төлөрсе каясла пыраты. Çаванпах хунар çутинче майракалла выльях тухса тәрсан машинине чарма пултараймарә. Маруцка та, күче çутапа шарса кайнәскер, пёрре сыйтамалла, тепре сулахаялла сиксе тарма тәнәскер, пәранса ёлкәреймерә... Хытак пырса çапрә ўна тимәр ут. Ёнен малти урисем çекленсе кайреç, хыçалтисем каялла çур утам туса хуçланчөç, күлепи айаккән суләнса кайре та хыттән-хыттән лачлатрә, пүсө асфальт çине çапанчө.

— Мән пулчө? — пёр харәс кашкәрса ячеч ёнтәркенә сунарçасем самантрах күчесене чарса.

— Пәши! — персе ячеч тахаше ёмётленнә ёмече çитнән.

— Çук пуль... — хәюсәртарааххан хуравларә шофер.

Пурте машинäран сиксе тухрëç, Maryçka патне чупса пычёç. Ёне тäма хäтланчë, анчах урисем итлемерёç, пүçё кашт çëкленчë те каялла ўкрë.

— Ларäр хäвäрттрах, вëçтерер кунтан, — хыпкаланса ўкрë шофер.

— Пäрахса хäваратпäр-и? — Мëн тумаллине чухлаймарëç арçынсем.

— Мëн тävasшän тата эсир? Тармалла çын куриччен. Хуçi чупса çитë те ак... — васкатрë шофер.

— Атьäр тиесе каятпäр. Йëр ан юлтäр кунта. Пäши вырäнне пултäр, — тупäнчë тавçäруллäскер.

— Çутусене сўнтер-ха эс, — хушрë шофера тепри. — Атьäр-ха шутлар лайäхрах.

— Пирëншëн пулсан... Эс таптанä — эс шутла, — юлхавлän хушса хучë тäвattämëш арçын.

Шофер машина хунарëсене сўнтерме васкарë. Руль умне кёрсе ларчë те кирлë кнопкäсене пусрë. Çутä пач сўнес чухне Maryçka тепре хускалса илчë те куçне уçрë. Сипсимëссëн йälтäртатса илчёç куç шäрçисем, кëç-вëç сўнме хатёрскерсем. Куçбуль тумламëсем, шултра та сайраскерсем, пäчäртана-пäчäртана тухрëç те асфальт çине тумларëç. Сас кäларма пäхрë ёне — çäварне уçма вайë çитмерë.

— Тийëр хäвäрттрах! — хайёнчен хай хäраса кäшкäрчë шофер.

— Чëрë вëт вайл, вилмен, — тупäнчë хирëçлекен.

— Тийëр эсир хäвäрттрах, вäрман хëрне çитер те майлар!

— Кил, эппин, ху та, тäвattän йäтаяс çук эпир!

Шофер хыпаланса машинäн хыçалти икë алäкне уçрë те тусëсене пулäшма васкарë. Пиллëкëн ёнене аран-аран сëтëрсе кëртсе пäрах-рëç. Maryçka хыççän йëр хäварса сëчë юхса пычё...

Вäрман хëррине çитсе чарäнчë машина. Арçынсем хыпаланса майларëç ёнене. Кашкäр чунë хуçаланчë вëсенче... Тўпе тискерлëхе пытарас тенëн тëttëмленсех ларчë, тëtхемпех¹ тëttëмленчë...

Выльäхë çухалнине Maryçпа Лява Катäк Митюкран пёлчёç. Каччä ёнене ирсерен касäва усатаканчë, халë те кўршисене пулäшма тесе çитрë те, пушä картиш çеç кëтсе илчë ѣна. Хуçисене çенëк алäкне шаккаса уçтарчë Митюк.

— Хäвäрах усатрап-им? — ыйтрë вайл.

— Сумасäрах кам кäларса янä-ши вара ѣна? — шыççänä куçне сätäрkalарë Maryç.

— Эй, Лява, тäр-ха, касу кäлариччен тытса ёлкёр-ха ёнене! Суса юлас. Машалтат хäвäрттрах! — Упäшкине тилмёрчë анасла-анасла. Унтан каччäна ўкётлеме пикенчë: — Чуптар-ха, Митюк, эс вäр-вартарах, Лявана кëтсен...

Митюк кёттермерө, касу пуханакан тăкăрлăка хăвăрт çитсе килчë, анчах пёчченех таврăнчë.

— Çук сирён Maryçka, никам та курман ўна, — ним пулман пек пёлтерчë вăл.

— Юрë-çке, темех мар, каçхине килë-ха, — алă сулса пўрте кĕрсе кайрë Maryç.

Тумланса тухрë те ирхи апат пёсерме мансах ял тăрăх вакаса утрë. Хирëç тĕл пулакансенчен Maryçka пирки ыйткаланçı турë, паллакансем патне кĕркелерë, ёни çухалнишëн куляннинеsistерсе куççулы кăларма хăтланчë. Хăйне шеллекен тупăнасса ытларах шанчë хëрапäm, пёри те пулсан сăра-эрех сĕнессе кëтрë...

¹ тĕтхемпех — талккăашпе

Павлов, С. *Tÿne тëттëм тëтхемпе : [калав]* // Павлов, С. Л. *Сарă хăмăши, сар хăях : роман, калавсем / С.Л. Павлов.* – Шупашкар, 2010. – С. 227-239.